

Izhaja:
vsak pondeljek in četrtek
popoldne.
Stane za celo leto 15 L.
„pol leta 8“
„četr“ 4
Za inozemstvo celo leto
35 L.
Na naročila brez do-
postane naročnine se ne
moremo ozičati.
Odgovorni urednik:
Polder Kemperle.

Št. 70

GORIŠKA STRAŽA

V Gorici, v četrtek 11. septembra 1924.

Leto VII.

Ne frankirana pisma se
ne spravljajo. Oglosi
se računajo po dogovoru
in se plačajo naprej.
List izdaja konsorcij
„GORIŠKE STRAŽE“
Tisk Zadružne tiskarne
v Gorici
Riva Piazzutta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli štev. 5.
— (prej Scuole). —

Delo za državo.

Goriški podprefekt Robert Nicolotti je mož, katerega pozna danes skoro vsak človek v naši deželi. Nobeđen vladni zastopnik, kar jih je bivalo v palaci bivšega okr. glaverstva na Travniku, se ni vtisnil tako globoko v spomin prebivalstvu kakor gospod Robert Nicolotti. Že v prvih tednih, ko se je prikazal v Gorici, je vsak naš najnavadnejši kmet, če je prišel z njim v dotiko, na mah spoznal, da je novi podprefekt res čudovita prikaz: gospod Robert je dokazal namreč v vsaki besedi, ki jo je izgovoril Slovencem, da je najbolj nesposoben uradnik, kar smo jih imeli v naši deželi iz časov cesarice Marije Terezije. Razumeti vsaj nekoliko slovensko ljudstvo, med katerim živi, to je bila zanjan nadčloveška naloga, kateri ni mogel biti kos za nobeno ceno, tudi ko bi se bil raztrgal od napora. Naš župan, kmetje in tudi ženske mu tege niso zamerili, ker v življenju je vse odvisno od intelligence, katere si žalibog nihče in tudi podprefekt ne more sam odmeriti. Saj se je gospod Robert celo čudil, da govorje po petih letih slovenski kmetje v svojih vaseh še samo slovenski, da pojejo slovenske pesmi, da imajo slovenske shode itd. Take in enake je kvasil vladni zastopnik komendant Nicolotti vprito naših ljudi. Kmetje so se iz srca smerili in zabavali: »Od kod se le pa ta vzel? Gotovo so ga iskali s povečanim steklom po vsej državi, da bi ga poslali nam v Gorico. Saj smo imeli v naši sredi kom. Maggionija, Pio Marto in Gottardija, pa so bili resni možje. Ta pa uganjuju burke, da se mu hribi smejejo.«

V kratkem se je pa izkazalo, da gospod Robert ni le neveden in absolutno nesposoben, ampak tudi trmast in nasilen, kakor se večkrat pri takih dogajah občudovati je začel svojo lastno politiko in mislil, da je zelo pameten in neznanško sposoben. Čim bolj je rastel proti njemu odpor, tem bolj se je v svoji čudni glavi prepričaval, da je na pravi poti. Hotel je biti energičen in je podiral pred seboj vse ovire, pričemer je pa mimogrede podiral tudi zakone. Žalostno je bilo videti, kako razsaja gospod Robert no deželi in lahkomiselen vnicuje ves politični kapital, ki so ga v korist države njegovi predniki nabrali med Slovenci. Bilo je, kakor bi bili spustili slona v trgovino s porcelanasto posodo. Po dveletnem delovanju je gospod Robert dosegel začeljni uspeh: okoli in okoli same črepinje. Povrh se je zapisal neizbrisno tudi v srce prebivalstva, zakaj danes ni bolj zasovraženega oblastnika kakor je trmast in nasileni Nicolotti.

Gospod Robert se ni v dveh letih prav nič naučil, ostal je trd, kakor je pri takih v navadi. Da bi postal vsaj ponizen in skromen in spoštoval zakone. Kaj se! Pretekli teden so se vršile po Vipavski dolini protizakonite hišne preiskave po župniščih. Ne da bi imeli orožniki od sodnitrje predpisane pooblaštila, so se polavili n. pr. v župnišču v Sv. Križu in prebrskali vse stanovanje župniku Rejcu. Da ni orožja v stanovanju gospoda župnika,

to vedo dobro podprefekt in vsi njegovi podrejeni. Čemu torej preiskava? Kedaj bomo končno dosegli, da se v naši deželi spoštujejo postave? Ali ste gospod Nicolotti postavljeni zato, da zakon izvršujete ali da ga lomite? Bomo že mi poskrbeli, da Vas centralna vlada prisili k spoštovanju postave.

Vi naše ljudstvo le poluhujete, Vi ubijate v naših krajih ugled vlade in države in tega mora biti že enkrat konec.

Kako je mogoče, da se nahaja v Gorici še podprefekt, katerega mrzi vsa javnost brez razlike na narodnost in stranko, zakaj se ne odstrani mož, ki leži kakor jarem na prebivalstvu celega okraja?

Kar je g. Robert Nicolotti pri nas v dveh letih izvršil, bi morado zadostovali, da bi ga državna uprava nele premestila, ampak kar odstavila in mu dala nasvet, naj poskusi svojo srečo v kaki drugi panogi pridobitnega življenja.

Kaj se godi po svetu?

Cenjenim naročnikom in bravcem sporočamo, da je bil list sinoči v četrtek 11. septembra zaplenjen.

Zaplenjenih je bilo okrog trideset vrstic političnega pregleda, »Kaj se

Lepi srednji vek!

Casopis je fašistovskih levitarjev je zahtevalo vedno bolj glasno, da se je treba pripraviti na oborožen spopad z nasprotniki, tirjalo je vedno bolj burno novo revolucijo, ki naj uduši za vedno drzno opozicijo.

Da bodo spoznali naši čitatelji, v kako napetih razmerah živimo, navedemo tukaj samo grožnje rimskega fašistovskega dnevnika »L'Impero«. List piše, da bi bilo potrebno vrniti se v srednjemu veku in vporabiti proti opozicionalnim politikom vse kazni in muke starih časov. Glavne nasprotnike bi morali vtakniti v kletke in jih razkazovati občinstvu. Amendolo bi morali postaviti nagega na sramotni oder sredi Rima in ljude, ki hodijo mimo, naj bi mu pljuvali v obraz. Turatija bi bilo potrebno zvezati konjem na rep in ga vlačiti po glavnih rimskih ulicah. Druge nasprotnike bi morali postaviti na natezalnice ali jih sežgati na grmanah. Oh kako lepi, kako moški in junashki so bili časi srednjega veka. Vrnilo se k njim nazaj in opozicije bo kmalu konec.

Doli z Matteottijem, živijo Dumini!

Kakšen duh vlada v nekaterih krogih fašistovske stranke, vidimo najbolj jasno v tem, da je prejela vdova Matteottija različna grozilna pisma, v katerih ji pretijo s smrtjo. Protipesnik Sem Benelliju so se vršile demonstracije in pri tem so se čuli vzkliki: »Doli z Matteottijem! Živijo Dumini!« V nekaterih mestih so nalepili enake napise po zidovih in vzbudili v ljudstvu neznanško ogorčenje. Nevarnost novega oboroženega spopada je silovito razburila liberalne zavezničke fašistovske vlade. »Il

godi po svetu«, in sicer takoj ob začetku.

Zato smo bili prisiljeni prirediti po zaplembi drugo izdajo.

Zato se je tiskala druga naklada v petek predpoldne.

Giornale d'Italia, glasilo bivšega ministrskega predsednika Salandre, je začel s tako ostrino napadati Mussolini, kakor se ni še nikdar čulo v opozicionalnem tisku. »Giornale d'Italia« je približno tak kakor tržaški »Piccolo«. Dnevnik je previden, skrajno preudaren in bojavljiv in stoprat pomisli, preden kaj napiše. Ko se že vsa javnost razburja in vpije na vlado, je »Giornale d'Italia« še vedno miren in hladen in lepo molči. Če se »Giornale d'Italia« vzdigne iz svojega opreznega miru in udari, potem morajo biti vzroki silno tehtni in vsi vedo, da je položaj res zelo resen.

Zadnji streški jarek.

Iz tega vzroka je vzbudila pisava »Giornale d'Italia« velikanski vtip v vsei italijanski javnosti. Fašisti — pravi »Giornale d'Italia« — se vprašujejo, kdo bi mogel nastopiti vlado, ako bi padlo sedanje ministerstvo. Mussoliniju ni mogoče dobiti naslednika in zato mora ostati fašistovska vlada še nadalje na krmilu. »Predvsem ni znamenje izvrstnega zdravja za ministerstvo«, — pravi list — »ako naslanja vlada svojo pravico do življenja samo na to, da je težko dobiti naslednika. Vlada dela zelo slabo, če se preveč zanaša na ta poslednji streški jarek, ki se lahko podere vsak trenutek pod sunki javnega menija in fašistovskih zablod. Bojimo se, da je gospod Mussolini zabredel v novo znuhot. Strahovlada ne ugaja Italijanom, temveč jih nasprotno prokletje razburja. V razgovoru, ki ga je imel gospod Mussolini z urednikom »Giornale d'Italia«, so najbolj ugajale besede, v katerih je Mussolini rekel: »da pojde, ne da bi zalupnil za seboj duri«, Italijanskemu značaju ugajajo namreč skromne kretnje.«

Ne drvite v gotovo pogubo!
Dobiti naslednika je res težavno — nadaljuje list — toda ne tako težavno kakor bi kdo mislil. Stranke, ki

so postale preštevilne in so se dvigale na vrhunc svoje moči, skopnijo nato ko sneg v solcu. Če bo prišla kritična ura, ne bodo mogli fašisti storiti nič, niti najmanjšega poskusa revolucije, zakaj razbili se bodo ob jezovih temeljnih postav države. Saj živi še vladar, ki se ponosno oklepajo svojih pravic in dolžnosti in živi končno še italijanski narod, ki noče, da bi se vlada naslanjala izključno na predzrnost ene oborožene stranke. Ne hodite torej, tovariši Popola d'Italia (list Mussolinijev) po napačnih potih, če nočete škodovati državi in se pognati povrh v gotovo pogubo. Zakaj nimate poguma, da bi stopili iz jarka in se približali duši dežele tudi za ceno, da bi pri tem zakričali različni Farinacci?«

Pazi, krmar, na nove vetrove!

»Gospod Mussolini naj pazi, da se ne bo preveč zanašal na težkoč, kako najti naslednika, zakaj to je silno težek pogrešek. Armade, ki dajajo vladam zaslombo, se sestavijo v gotovem trenutku tudi iz ljudi, ki niso vpisani v nobeni stranki: vse je odvisno od ugodnega javnega menija. Saj tudi gospod Mussolini ni postal ministrski predsednik vsled moči svoje stranke in po številu vpisanih članov, ampak vsled podpore močne struje v javnem meniju, kateremu pa danes fašizem že prokleto preseda in ki je precej razočarano nad Mussolinijem. Pazi torej, krmar, na nove vetrove in ne zanašaj se preveč na nemnost ljudstva in na oprenost politikov, ne ceni previsoko bojevitega razpoloženja črnih srajc, ker ti to več škoduje nego koristi. Ne zanašajte se na obrambno trdnost zadnjega streškega jarka, kajti najbolj pametni politiki so se raje prostovoljno umaknili, ko so potipali srčno žilo naroda in zaznali, da jih narod več ne mara.«

Ustrahuje dečke in norce!

»Mi Vam nočemo slabo, gospod Mussolini, in zato Vam damo dober nasvet. Smo ljudje, ki so Vas podpirali, ne da bi od Vas kaj zahtevali, in ki Vas sedaj pošteno opominjam, preden bomo prisiljeni, Vas prepustiti Vaši usodi. Izstopite iz poslednjega streškega jarka in približajte se deželi. Najprej pa ustrahuje dečke in norce, ki Vas spravljajo v slabu luč, in dajte deželi resna zagotovila, da boste delali politiko stroge zakonitosti. Slamo prepustite bivališčem živil bitij, ki so brez razuma, in modrije s človeškim čustvom. Pomislite, ali je mogoče, da bi dežela, kakor je Italija, ki je strnoglavila najrazličnejše nasilnike, da je prišla do svojega ujedinjenja in svoje politične neodvisnosti, da bi se taka dežela udala pod jarem stranke, ki nimata več resnih korenin v ljudski duši, ker je raztrošila okoli sebe le nepriljubljenost in sovraščvo.«

Nova vlada se lahko stvori v 24 urah.

»Vlada, — nadaljuje »Giornale d'Italia« — ki bi odgovarjala razpoloženju dežele, se sestavi lahko v 24 urah, ako se radi fašistovskih zablod enkrat začne kriza. Le veruite nam, gospodje. Vlada pa, ki bi hotela obnoviti z vsemi sredstvi ustavno živ-

ljenje in braniti proti vsem avtoritetom države in veljavo zakonov, taka vlada se lahko ustanovi tudi v 12 urah, ako je le prišel ugodni psihološki trenutek. Ne zanašaite se torej, gospod Mussolini, na poslednji streski jarek in stopite na plan, preden bo prepoznao. S tem boste koristili sebi in deželi, ki Vam je dala dovolj odlikovanj in zadoščanja, da sme sedaj s polno pravico od Vas zahtevati, da je ne žrtvujete svojim trmastim korporalom.

Kralj je povzdignil svoj glas

V ostri pisavi »Giornale d'Italia« se odkriva vsa globokost krize, ki pretresa politično življenje današnje Italije.

Naznanjam, da smo bili v drugo zaplenjeni in da smo priredili tretjo izdajo.

Tu je posegel vmes sam kralj. V soboto je sprejel Mussolinija in imel z njim zelo dolg in važen razgovor. Kaj sta govorila, ni znano, videl pa se je brž učinek sestanka.

Še isti dan je izšlo v časopisih poročilo, v katerem zagotavlja vlada italijansko ljudstvo, da se bo fašistska stranka zadržala mirno in da ne bo najmanj motila javnega reda. Oboroženi udar je nemogoč in brez vaseke podlage. Zakoni se bodo spostovali in branili proti vsakomur.

Ta izjava, katero je baje napisal Mussolini sam, je pomirila razdražene duhove, prebivalstvu je trenutno odleglo. Nevarnost novega spopada je za sedaj odstranjena, politična kriza pa še davno ni rešena. Pričakovati moramo novih, zelo zanimivih dogodkov.

Iz Jugoslavije.

Pretekli teden se je vršilo v Ljubljani velikansko zborovanje, na katerem se je zbral približno 60.000 Slovencev, da se v grobo v ideal matere Kristusove. Podoba in osebnost Marije je bila središče vseh misli nepreglednih slovenskih množic, ki so tri dni taborile v glavnem mestu Slovenije. Slovesnost je bila strogo verskega značaja, a mi se hočemo kljub temu pečati z njo v političnem pregledu. To storimo zato, ker smo uverjeni, da je dogodek velikega pomena tudi za kulturno in politično življenje našega naroda.

Vsek razsoden človek mora namreč priznati, da se skriva za verskim gibanjem našega ljudstva hrepenevanje slovenskega človeka, da bi obnovil in ponovožil svoje duševno življenje. Ako vidimo, kako se tisoči in tisoči Slovencev sami od sebe družijo k verskim prireditvam, kako čutijo po njih živo potrebo, se moramo vprašati, kakšen notranji vzrok iih k temu žene. To je hrepenevanje po boljšem, bolj plenitvenem, lepšem duševnem življenju. To teženje je nepreklenjiva kulturna sila, ki spreminja notranjost narodov. Narodi, ki so še sposobni gojiti tak idealizem, so živi narodi. Njim je zagotovljena pot v bodočnost, zakaj v njih se obnavljajo stalno vse notranje sile, da stoje trdnio v vseh viharjih. Taki narodi ne morejo umrijeti.

Ogromen kulturni pomen verskih prireditv je torej jasen. S tega vidika je treba presojati Marijanski kongres v Ljubljani.

Zblížanje s pravoslavnimi Srbi in Rusi.

Najbolj očiten pa je politični in narodni pomen velikega zborovanja v

Ljubljani. Srbi in Slovenci so po veri različni in to je veliko zlo za narodno življenje v novi državi. Ravno tako hudo je, da se razlikujejo ostali slovanski narodi v katoličane in pravoslavne. Ko bi bili vsi Slovani združeni v eni veri in eni cerkvi, bi bila to mogočna vez združitve vsega slovanstva.

Razlike med katoliško in pravoslavno vero so zelo majhne, nauki obeh veroizpovedi se po ogromni večini krijejo. Kar je katoličanom in pravoslavnim najbolj skupno, je izredno češčenje matere našega Izvelečarja. Ta skupnost se je na ljubljanskem zborovanju posebno poudarjala in teh skupnosti je vladal tiste dni v Ljubljani. Da je ljubljanska prireditev mnogo pripomogla k zblížjanju med Slovenci in Srbi, vidimo že na zunaj: na zborovanju je bil navzoč tudi srbski pravoslavni škof dr. Janković in je navzočim katoliškim Slovencem držal verski govor, kateremu so množice navdušeno ploskale. Nikdar nismo v prejšnjih časih slišali, da bi pravoslavni duhovniki sodelovali skupaj s katoliškimi na skupnih verskih prireditvah.

Gibanje za cerkveno edinost pojde med množice.

Najbolj odločilni in skoro zgodovinski pa so sklepi, ki so se storili v Ljubljani na predlog profesora Grivca: verniki naj se v molitvi sv. rožnega vanca in sploh pri češčenju Marije spominjajo krščanskega vzhoda in molijo za cerkveno edinost. Verunci, naj delujejo tudi praktično, posebno v organizacijah za versko združitev.

Kaj pomenijo ti sklepi? Da se zanesi zanimanje za pravoslavni vzhod iz kroga razumnikov med široke množice. Od vasi do vasi, od hiše do hiše, do zadnje gorske koče, v vsako Marijino družbo, v sleherno krščansko slovensko družino pojde gibanje za versko edinost s Srbi in Rusi. Stotisoči slovenskih src se bodo spomniali dan na dan pravoslavnih bratov in iz ljudske duše bodo kipele brez prestanka vroče želje in molitve, da se združijo vsi Sloveni v verski edinosti.

Sklepi, ki so bili storjeni v Ljubljani, bodo pripomogli k narodnemu ujedinjenju s Srbi bolj ko tisoči shodov in vsa politika.

Evharistično slavje v Tolminu.

Tolmin, dne 9. IX. 24.

Tolmin še ni videl tako veličastnega slavja, kakor ga je videl pretekli dnevi, ko se je vršil sv. misjon v evharistična procesija.

Bilo je praznično razpoloženje v vseh sreči, prava srčna pomlad! Saj se je ljudstvo ne le v Tolminu, temveč skoro po vseh duhovnih tolminskega, kobarškega, bovškega in cerkljanskega dekanata pripravljalo na to izredno slavje s sv. misijonom ali s tridnevnicami. Naval ljudstva je bil naravnost ogromen. Samo v Tolminu stejejo, da je bilo te dni nad 8000 sv. obhajilo.

Množica molí vso noč.

Zadnji slovenski dan je bila o polnoči sv. maša s petjem; sledila je potem era ob dveh, druga ob štirih in tretja ob šestih. Pri tej je imel lep slavnostni govor č. g. Alojzij Pavlin. Od polnoči dalje se je skoro neprenehoma delilo sv. obhajilo. Protijutru so se morale nepregledne množice razvrstiti okoli cerkve in po tolminskem parku, kjer sta dva duhovnika slovensko delila sv. obhajilo. Bil je to nad vse ganljiv prizor. Ob deveti uri

je imel v cerkvi jednrat govor praktične vsebine g. Josip Abram: »Evharistija, zdravilo naših duš in družin.« Sledila je pontifikalna maša našega prevz. knezonadškofa Sedjeja. Asistirali so mu poleg domače duhovščine: mons. Berlot in dr. Ličan iz Gorice in g. dekan Korsič iz Kobarida. Za krasno petje gre zasluga g. katehetu Pavlinu in g. Joškotu Bratužu. Med tem so se brale tudi na prostem sv. maše za one neštete množice, ki so prihajale iz vseh strani naših Gor. Po slovesni sv. maši se je zopet izpostavilo Najsvetejšem.

Veličastna procesija.

Koj popoldan so se pričele že priprave za popoldansko slavje. Bog sam je bil dneva vesel, ker ga je spremljal s krasnim vremenom. Okoli dveh popoldan je stopil na prižnico g. Ivan Leben ter navdušeno govoril o triumfu presv. Evharistije. Po govoru so se zbrali pred altarijem s prevz. knezonadškofom vsi duhovniki in so glasno molili uro češčenja; med tem se je zunaj urejala procesija po dekanatih. Vsaka duhovnija je imela svoj napis. Ko vzdigne nadškof Najsvetejše v znameniti, iz 16tega stoletja ohranjeni monštranci, so pred njim defilirale neštete množice. Na čelu vsake duhovnije je bil domač duhovnik, vsaka je imela svoj pevski zbor. Vrstile so se Marijine hčere s svojimi znaki in druge bratovščine. Krasno ubrano petje se je od zbara do zbara razlegalo po tolminskeh ulicah evharističnemu Kralju v čast. Z liturgičnim petjem se je menjavala godba »Goriškega godbenega krožka«. Pred Najsvetejšim so korakale belo oblečene mladenke s palmovimi vejami v rokah in majhne nedolžne dekllice, ki

so trosile cvetje na pot. Sprevd se je vil po lepo okrašenih tolminskeh ulicah. Hiše so bile čedno olepljane in razsvetljene. Postavljenih je bilo več okusno ozaljšanih slavolokov s slovenskimi evharističnimi napisimi. Občinstva se je štelo nad 10 tisoč. Za Najsvetejšim so zavzemali častno mesto naši župani iz mnogih duhovnih. Častno stražo je tvorilo kr. vojaštvu. Pobožno razpoloženje se je kazalo na obličjih vseh, vzoren red pa daje najlepše spričevalo o posnevanju vredni omiki našega ljudstva. Vsem nepozaben pa ostane zadnji prizor ob konečnem evharističnem blagoslovu.

Posvetitev.

Pred cerkvijo na vyzvišenem prostoru se je izpostavilo Najsvetejše. Frančiškan misijonar p. Odilo je v kratkem, vznesenem govoru naglasil veliko gorečnost našega ljudstva ter prosil, naj evharistični Jezus blagoslov našega prevzvišenega knezonadškofa, vso duhovščino in verno ljudstvo. Nato izvršil monsgr. dekan Rojec v imenu ljudstva slovesno posvetitev presv. Srcu Jezusovemu. Bil je najganljivejši prizor v celem slavju, ko je tisočera množica na kolennih kleče iz dna srca vzkliknila: Ježus, Tebi živimo, Tebi umriemo, Tvoji smo živi in mrtvi! — — —

Za krasno uspelo evharistično slavje gre posebna hvala mons. Rojcu, dekanu v Tolminu, g. kapl. Semiču, g. župniku Kodermacu in gg. misijonarjem oo. frančiškanom, ki so vodili sv. misjon: p. Benediktu, p. Juliju in p. Odilu. Pri vsem slavju se je polagala glavna teža na notranje duhovno prerojenje ljudstva. Zato bo zunanje slavje, ki je krona vsega, gotovo prineslo bogate sadove.

DNEVNE VESTI.

Nova interpelacija posl. Besednjaka.

Radi protipostavnih hišnih preiskav na Vipavskem je vložil poslanec Besednjak na notranjega ministra Federzonija nastopno interpelacijo:

»Podpisani se obrača na Njegovo Ekscelenco notranjega ministra, da bi zvedel, ali mu je znano, da izvršuje kr. orožniki v okraju goriške podprefekture hišne preiskave brez pooblastila sodnije, kakor to veleva zakon. Dne 3. septembra se je izvršila v občini Sv. Križ pri Ajdovščini hišna preiskava v stanovanju župnika, o katerem so oblastva dobro vedela, da nimata pri sebi orožja. Podpisani prosi za posredovanje osrednje vlade pri goriškem podprefektetu komendatorju Nicolottiju, da bi ga spravila k splošnemu državnemu zakonu.«

Zeli pisan odgovor.

Gorica, 11. septembra 1924.

Dr. Engelbert Besednjak
drž. poslanec.

Vdarec občinskim tajnikom.

Trentinska prefektura je naslovila na vsa podrejena županstva posebno okrožnico glede tajniških izpitov, ki so določeni na 1. 2. in 3. oktobra t. l. Iz okrožnice priobčene v »Landsmanu« 4. septembra t. l. posnemamo ta-le važna odstavka:

»V zmislu člena 17. kr. ukaza z dne 11. januarja 1923 št. 9 bodo pripuščeni k posebnemu izpitu za pridobitev patentu občinskega tajnika oni pokrajinski in občinski uradniki novih pokrajin, ki so bili dne 13. januarja 1923 vsaj dve leti nastavljeni kot konceptni uradniki pri eni ali drugi

pokrajinski ali občinski upravi novih krajev, toda le pod pogojem:

a) da imajo zadostno šolsko izobrazbo, t. j. da so dovršili kako višjo srednjo šolo (Abgangszeugnis der oberen Mittelschule).

Po tej okrožnici bodo torej pripuščeni ki posebnemu pismenemu izpitu na Tridentinskem le taki pokrajinski in občinski konceptni uradniki, ki so končali celo gimnazijo, realko ali kakšen sličen zavod, četudi brez zrelostnega izpita.

Tržaška prefektura, ki je pri teh izpitih pristojna za goriško deželo, ni še izdala nikake slične okrožnice. Verjetno pa je, da bo tudi ona gotovo zahtevala enake pogoje. Če bo temu tako, potem bosta mogoče pripuščena le 2% vseh naših tajnikov k izpitu, to se pravi, da v naših občinah sedaj ne bomo imeli več domačih ljudi za tajnike, ker imamo le par ljudi, katerih študije in službeni leta odgovarjajo zahtevam tridentinske prefekture.

To pa bi bil lud udarec za ljudstvo in občine in za naše tajnike in njih družine. Mi ugovarjamo teji kritici in zahtevamo, da naj se v goriški deželi uvedejo druga načela glede šolske izobrazbe. Vsakdanje uradovanje naših občin v zadnjih letih je moralo do kazati oblastvom, da so naši tajniki po večini vestni, pridni in vztrajni delavci, ki v polni meri zadostajo ogromnim zahtevam današnje občinske uprave, četudi nismo vseh zahtevanih študijev.

Ker mi tržaška prefektura še izdala tozadovne nikakih navodil, naj tajnike organizacije skušajo pozvati, kaj v Trstu mislijo. Ce imajo tudi tam kake zahrbitne namene, vsi na plan, da se pravočasno preprečijo. Od svoje strani bomo stvar pazno zasledovali in poklicati, če bo treba, tudi naša poslanca na pomoč.

"Naš dom".

Prosimo vse gg. poverjenike, naj vsaj do konca tekočega meseca odpošljeno denar in bloke. Želimo najširše agitacije!

Sv. birma v Brdih.

Prevzetišeni gospod knez in nadškof bo delil zakrament sv. birmo o prilik kanonične vizitacije po naših Brdih in sicer v sledečem redu: dne 12. oktobra zj. v Kozani, pop. v Vi polžah, dne 13. okt. v Kožbani, 14. okt. v Slovencu, 15. okt. zj. v Gradnem, pop. v Fojani, 16. okt. v Šmartnem, 18. okt. v Vedrijanu in 19. okt. v Kojskem.

Imenovanje.

Za knezonadškofijskega duhovnega svetnika je bil imenovan 6. t. m. preč. gosp. Ivan Debevec, župnik v Budanjah. Novemu gospodu svetniku iskreno čestitamo!

Vojaško oblastvo

opozarjam na tako značilne dogodke, ki se odigravajo na cesti, ki pelje iz Ajdovščine v Vipavo. Pred Logom so nastanjeni v ondotni vojaški stražnici vojaki, ki zvečer lovijo dekleta, ko se vračajo iz ajdovske predilnice. Pričakujemo, da bo znalo oblastvo tem škandalom napraviti energični konec, če ne bomo zakričali močneje.

Prosvetna Zveza

se nailepše zahvaljuje vsem vrlim Mirencem, Mirenkam in telovadcem ter telovadkinjam širom Krajine, da so z vzorno disciplino in krasnim nastopom pripomogli telovadnemu nastopu v Mirnu do tako silajnega uspeha.

Odbor.

Bivša cesarica Zita — kinematografska igralka.

Nekateri listi poročajo, da postane bivša avstrogrška cesarica Zita v kratkem kinematografska igralka. Kakor znano so igralci, ki igrajo za kino, zelo dobro plačani. Ker bi bila bivša casarica za predstave v kinematografi zelo privlačna sila, so ji ameriški špekulantje ponudili velike svote, če bi nastopila kot igralka. Ker živi baje Zita z družino v precejšnjih gmočnih neprilikah, bo ponudbo najbrž sprejela.

Kapitalizem je res povsem brezsen. Nobeno sredstvo mu ni preogabno samo da napase izkvarjeno ljudsko radovednost in napolni lastni mošnjiček.

Sultanova palača — na dražbi.

Najlepša palača bivših turških sultanov v Carigradu bo prodana na dražbi. Vzkljucna cena znaša okrog 12 milijonov lir. Za dražbo se zanimajo razne tuje družbe, ki hočejo napraviti iz bivšega sultanskega dvora veliko zabavisko ali pa velik hotel.

Kjer so nekdaj gospodovali vse mogični sultani, se bo zdaj zabaval preprost človek ali pa bo iskal počitka truden popotnik. Časi se res spominjajo.

Jedilne liste hoče cenzurirati.**Iz Postojne nam poročajo:**

Pri nas imamo policijskega komisarja, kateremu se je nekega lepega dne rodilo čudežno spoznanje. Storil je v tisti usodni uru v neko restavracijo in v svojo grozo opazil, da jedilni list, ki je bil na razpolago celokupni javnosti ob državnih meji, ni bil pregledan in potrijet od policijskega oblastva. Njegova za dobrobit države vneta notranjost se je sunkoma vzdramilila in mu narekovala rešilen sklep: gostilničarji in hotelirji morajo predložiti jedilne liste, predno jih dajo na razpolago javnosti — gostom, v pregled in potrdilo policijskemu oblastvu. Samo od njega cenzurirani in podpisani jedilni listi nudijo potrebljivo jamstvo za varnost države, samo ta-

ki jedilni listi se smejo brez nevarnosti javno čitati po jedilnih dvoranah. Sklenjeno, storjeno! Gostilničarji in hotelirji so dobili v resnici ukaz, da morajo jedilne liste predložiti v cenzuro. Začudenosti gostilničarji so smatrali ukrep za dobro predpustno šalo in so ga smehljajo prezrli. Toda klicani so bili na resen zagovor in so se moralni v veliko zabavo vseh dovitine nežev končno pokoriti. Zgodilo se pa je, da je pred nekaj dnevi sedel zvezčer v hotelu »Jama« neki tujec iz Gorice. Opazil je, da je stopil v gostilnične prostore omenjeni policisti komisar ter takoj poiskal jedilni list. Ker list ni bil podpisan, je komisar ves razburjen klical hotelirja na odgovor. Tujec se je vmešal v zadovo ter s pikro ironijo poučil komisarja, da cenzura jedilnih listov ni vpeljana ne v Gorici ne v Trstu in tudi ne nikjer drugod v državi. »Potem tam nočna oblastva ne požnajo postave, jaz jih pa poznam«, ga je prezirljivo zavrnil komisar. »Dobro! Potem sem primoran spraviti zadovo v časopise, da bodo na goriški in tržaški prefekturi poučeni o svoji dolžnosti.« To je spravilo komisarja v zadrgo in jo je odkuril. Gostilničarji imajo sedaj mir, cenzura jedilnih listov je — ukinjena.

Za samostojno goriško deželo.

V Gorici je začel izhajati tednik »L'Iszon«, ki se hoče boriti za samostojnost goriške dežele. Iztrgati Goriško iz rok Vidma, to je program novega tednika. Čim je zvedel goriški podprefekt o novem listu, je brž pisal v Rim, pričakujč, da pride od tam ukaz, s katerim se bo list umoril že v zibelki. In res je poslal Mussolini v Gorico brzojavko in reklo, da vlada ne mara spremeniti svoje dosedanje politike do Goriškega. Vsaka agitacija za samostojnost goriške dežele, da je popolnoma neuspešna in škodljiva.

Tednik je kljub temu izšel in piše ostro in odločno proti Vidmu.

Nicolottijeva poteza se je ponesrečila.

Jesenski izpiti in vpisovanje za šolsko leto 1924-1925 na slovenskem nižjem tečaju kr. tehničnega zavoda v Vidmu.

Izpiti: Sprejemni izpiti za prvi razred ter ponavljalni izpiti (dosedanjih učencev) in sposobnostni izpiti (privatistov) za ostale razrede se prično 1. oktobra in se zaključijo 15. oktobra. Prošnje za spremembe izpiti in prošnje privatistov, ki se niso vložile v postavncem roku do 15. junija t. l., se sprejemajo naknadno, a navede naj se vzrok zakasnitev; napišejo se na kolovom papir za 2 L. Prošnje za spremembi izpiti se priloži krstni list in izkaz o istovetnosti. Privatisti priložijo: krstni list, zadnje šolsko izpričevalo, izkaz o istovetnosti, izkaz o bivališču učenčeve družine, podrobni seznam predelan tene snovi, poštni odrezek kot potrdilo, da se je izpitta pristojbina 50 L. plačala na »R. Ufficio del Registro di Udine«, in potrdilo o vpisu k telovadbi pri »SNEF — Poro Bonaparte — 20 A — Milan« (pristojbina 30 L).

Vpisovanje se prične 21. t. m. in se zaključi 15. oktobra. Nato se začne redni pouk. Kdor se namova vpis, vloži na ravnateljstvo prošnjo za vpis na kolekovanem papirju za 2 L in priloži: krstni list, izpričevalo o cepljenju po 8. letu, šolsko izpričevalo ali potrdilo o prestanah izpiti, izkaz o istovetnosti. V kaki prejšnji prošnji izročenih prilog ni treba več prilagati. — Dosedanja učenci zavoda vložijo prošnjo za vpis na nekolikovarnem papirju in brez prilog.

Vsako prošnjo mora podpisati učenec ali njegov postavni namestnik.

Najdene stvari v Logu pri Vipavi.

O prilik shoda v Logu dne 2. in 3. sept. so bile najdene sledeče stvari: 1 pelerina (še od 1. 1923!); 2 volneni ruti (pleteti); 1 kapica; 1 polica. Najdene stvari se nahajajo v zakristiji v Logu.

Mladinski dan v Mirnu.

Zadnje leto opazujemo živahno mladinsko gibanje v okviru Prosvetne zveze. Odkrito priznamo, da nas to živahno kulturno delo izredno veseli. V njem vidimo poroštvo za moralno obnovo in vsestransko disciplino naše mladine.

Telovadni nastop, katerega so predeli dne 7. septembra telovadni odseki v Mirnu, nas je v tem mnugenju potrdil. Natancenje poročilo o tej prekrasni prireditvi prinese »Naš čolnič«, vendar entimo dolžnost, da tudi v »Straži« seznamimo širšo javnost s to lepo mladinsko prireditvijo.

Tekme.

Na dvorišču mirenske »Čevljarske zadruge« so pripravili člani in članice ondotnega društva prekrasno telovadnišče, kakršnega še zlepa nismo videli. V ranem jutru so se na tem prostoru začele telovadne TEKME, katerih so se udeležili odseki iz Idrije, Mirna, Dornberga, Batuja in Črnič. Kot zmagovalec je bil proglašen član mirenskega telovadnega odseka Leopold Klančič. Te tekme so pokazale živahno zanimanje in vsestranski napredek naših telovadnih odsekov. Ob 10 je imel sv. mašo in propoved g. zvezni tajnik.

Javni nastop.

Popoldne so začeli dohajati gostje iz vseh strani. Opazili smo celo fante iz Biljane, Deskel, z Vipavskega in Krasa. Ob 1 se je začela telovadna skušnja. Nebo, ki je grozilo z dežjem, se je hipoma razjasnilo in privabilo okrog 2500 gledalcev. Godbeni krožek iz Gorice je pod vodstvom gosp. Petroviča zasviral zvezno koracičico in telovadci so nastopili v krasnem rajalnem pohodu. Bilo je 86 članov, ki jih je vodil Fr. Kolavčič. Izvajali so strunnino in precizno proste vaje. Občinstvo je krepkim fantom živahno ploskalo in jih navdušeno pozdravljalo.

Za člani so prikorakale pod vodstvom Zale Vukove na telovadnišče telovadkinje. Bilo jih je okrog 79. Zastopane so bile članice iz Gorice, Idrije, Vrhpolja, Rihemberga, Dornberga, Bili in Mirna. Udeleženci so z zanimanjem sledili elegantnim prostim vajam in navdušeno ploskali vrlim mladenkam.

Naravnost presenetila nas je na telovadbu mirenskega in bliskega naraščanja, ki jo je spremeno vodil naraščalnik Ivan Silić iz Bili. Vseh 64 fantičev se je jimaško postavilo. Krasen

prizor se je odprl gledalcem, ko so bilo občutljivo dekllice iz Mirna nastopile s prostimi vajami. Navdušenje je doseglo višek. Tem deklicom je sledil enako ljub prizor, ko so članice bliskega naraščanja ob godbi telovadile lepe proste vaje.

Orodna telovadba.

Skupini batniškega in mirenskega odseka sta bili v izvajjanju in krasnem sestavu dovršeni.

Pri orodni telovadbi so se izkazali vsi telovadci, zlasti pa idriški, dornberški in mirenski. Slovenski odvod, ki so ga sestavili telovadci, telovadkinje in naraščaj, je zaključil ta vzorčni telovadni nastop.

Še enkrat odkritosreno častitamo prireditjem, pozivljamo fante in dekleta štrom Krajine, naj se pridružijo temu vzornemu delu naše mladine ter klicemo vsem vrlim članom in članicam krepli: Bog živi!

Mestne novice.

Tečaj o »prvi pomoči«. Dne 16. t. m. se prične v Gorici tečaj o »prvi zdravniški pomoči«. Predaval bo g. dr. Jakončič v slovenskem jeziku in sicer v prostoriji »Goriškega zelenega kriza« v ulici Mazzini vsak teden od 8.—9. zvezčer. Ta zelo koristni tečaj naj posečajo mesčani, a tudi okoličani, ki so oddaljeni od zdravniške pomoči.

* Senator Salata — častni član. Goriško udruženje časnikarjev je na svojem občnem zboru dne 10. t. m. izvolilo senatorja Salata, bivšega vodjo osrednjega urada za nove pokrajine, za častnega člana. Med zaslužami, ki si jih je pridobil Salata za časnikarje in v javnem življenju, se je povdral tudi njegov odločni nastop za avtonomijo goriške dežele.

* Romanje časnikarjev iz cele države v Gorico in tukajšnjo okolico, ki je bilo določeno za tekoči mesec, je vsled raznih začink preloženo na prihodnjo spomlad.

* »Idea del Popolo«, glasilo tukajšnjih ljudovcev, je bila zadnjih teden zaplenjena. S tem je malo razširjeni list ogrozil javno varnost, nam ni znano. Očividno imajo tukajšnjo oblastvo zelo preplašene oči in vidi dajo povsod strahove.

* Ital. narodni mučenik Maniaci se je vrnil zadnjo soboto iz Radgone, kjer je bil ob prilik upora 97tega pešpolka z nekaterimi Slovenci ustreljen, v svoje rodno mesto počivat v domači zemlji. Prevoz ostankov iz Radgone v Gorico je oskrbelo tukajšnje udruženje časnikarjev, pogreb sam je pa predril mestni zastop, ki je prevzel mučenikovo truplo v svoje varstvo.

Kaj je novega na deželi?**Št. Maver pri Gorici.**

Pretekli četrtek nam je smrtna kosa pobrala iz naše sredine priljubljenega 17 letnega tovariša Jakoba Radinja. Bil je zelo dober mladenič in je že v cvetju svojih let pokazal svojo katoliško - narodno zavest. Bodil mu lahka domača zemlja! Staršem in ostalim v družini naše sožalje.

Šentmaverski fantje.

Poljubinj pri Tolminu. Pri nas je neizprosna smrt ugrabiла vzornega mladeniča Antona Kavčiča, vulgo Kavcev. Pogreb se je vršil danes 11. t. m. Sožalje spoštovani drazinji!

Srpenica.

Tukajšnje brahno društvo Stol priredi v nedeljo 14. t. m. veselico z izbranimi vsporedom. Predstavljal se bo »Kovačev študent«, igročak s petjem v treh dejanjih, in potem šaligra in dveh dejanjih »Gospa Koridula«. Društveni pevski zbor bo zapele venček narodnih pesmi. Sodelo-

val bo pri prireditvi tudi pevski zbor bratskega društva »Planika« s Trnovega pri Kobaridu z raznimi pevskimi točkami in skupno z domačim pevskim zborom bo zapele znano Gregorčičev »Zaostali ptič«. Po predstavi prosta zabava s petjem, šaljivo pošto, dobitki itd.

Črniče.

Naše K. s. izobr. društvo se precej živahno giblje. Posebno veseli fante telovadba. Udeležili so se telovadne prireditve v Mirnu, od koder so se vrnili vsi navdušeni za nadaljnje delo. Tudi drugače je za društvo precej zanimanja. V nedeljo 14. t. m. ima svoj občni zbor. V »Goriški Straži« smo čitali, kako krasno se je vršil dne 3. sept. dekliški praznik v Logu; kaj pa, ko bi tudi fantje imeli podoben dan? Sedaj rompa kdor more, včinoma na sv. Goro; kaj ko bi se tudi mi fantje enkrat vzdignili v večjem številu tja gori? Mogoče v mesecu oktobru? Ker je sedaj čas vsakovrstnih izletov, zakaj bi pa mi ne imeli

če ne izleta, pa romanje! Toliko v premislek tudi fantom drugih župnij! Vodstvo naj bi, če možno, prevzela Prosvetna zveza. — *Črniški fant.*

Šmarje na Vipavskem.

Bračno in pevsko društvo v Šmarjah priredi dne 14. t. m. ob 3 in pol pop. društveno veselico s sledenjem vsporedom: 1. E. Adamič: V snegu, meš, zbor, 2. Deklamacija, 3. Kuplet, 4. V. Vodopivec: Naročilo, mešan zbor, 5. Deklamacija, 6. ^{***} Na Gorjanskem je fletno, mešan zbor, 7. J. Štoka: Mutasti muzikant, burka eno-dejanka. Med odmorji šaljiva pošta. Vabljena so tudi sosednja društva k sodelovanju.

Kojsko.

V nedeljo, dne 14. t. m. vsi Brici v Kojsku, kjer bomo videli po 9 letni odsotnosti najpozneje došlega begunci. Ta je lepi in znameniti gotični oltar sv. Križa iz leta 1500, ki se je nahajal med vojno v *Florence* v nekem muzeju, a je sedaj zopet postavljen na njegovo staro mesto. Povodom tega za našo faro in okolico jaka veselega dogodka — se bo vršil *dne 14. t. m. velik cerkven shod*. Začetek ob 9 in pol; pridiga preč, g. stolni kan. in dekan L. Kumar, ki bo vodil tudi slovesno procesijo k sv. Križu.

Sv. Križ pri Ajdovščini.

Prosimo g. urednik, da sprejmete teh par stakov iz naše občine, dasi bi ne zmanjkal podobnih dopisov za vsako štev. *Straže*. Ko je bil pred osmimi meseci razpuščen naš občinski zastop, ki je bil izvoljen po želji ljudstva, se je slišalo iz ust žene bivšega komisarja Lulika sledče: Sramuj se, ker si takim poštenim in pravčnim možem kot so bili v županstvu napravil krivico, ker si delal proti njim, da so bili odstavljeni. Pozneje se je bahal Lulik pri kozarcu vina, da s svojim pomagačem Medveščekom zamore tudi še šestkrat razpustiti vsako županstvo. Iz tega se razvidi, kako znata ta dva na zvit in obrekovalen način doseči razpust občinskega sveta. Njima ne gre za stvar, temveč le za to, da zadostita svoji osebni maščevalnosti, četudi na škodo občine. Kaj mar Medvešček: če je županstvo še tako pošteno. Njemu ni nič ubiti moralno in gmotno svojega dobrotnika, svojega prijatelja in še več — samo da napase svoje osebno maščevanje. Da se je Medvešček radoval pri razpustu našega poštenega obč. sveta, dokazuje dejstvo, da je razobesil zastavo in časitaj kom. Luliku, kakor se je ta sam okoli bahal. — Piro, saj vsi vemo, kaj si pisal! Zares, starost je otročja. Ko pa je sedaj bil imenovan nov g. komisar, ni bilo zastave: Piro je ni razobesil. Čutimo pa, da sedaj kuje in premišljuje v svojem taboru, kako bi svojo zavojeno politiko spravil zopet v tir, ki si ga od nekdaj želi. Stari otrok bi potem morda vendar v miru živel in nehal s krivicami, ki segajo do začetka vojne. Nekoč se je izrazil, da ni pričakoval, da se bo naše županstvo moglo tako dobro in dolgo držati. Zaveda se, da ga je statlo mnogo truda in napora predno ga je po dveh letih vrgel. Pri tem se seveda ni brigal, da napravi veliko škodo in krivico celih občin in nam ubogim davkoplačevalcem s stroški za komisarje.

Gotovo se sedaj Medvešček in Lulik bolj zavedata teh stroškov, ker ne moreta več prvi na županski, drugi na komisarski stolček. Ljudstvo pa dobro ve, da sta ona dva napravila občini te stroške, ter je oba že ob sodilo.

Uboga občina, varuj se takih pri-vandrancev - tujev, ki se brigajo le za svoj interes in hočejo občinarje strašiti. Kaj mari takim tičem kot

Medvešček, Lulik in Jerkič fašizem: oni slišijo na ime »žep« in se sučelo kot listje na drevju ko veter pihja, samo da bi našo občino izmozgavali in strašili. — Idite!

Davkoplačevalci.

V *Goriški Straži* z dne 2. t. m. je izšel dopis, ki med vrstami skuša braniti prejšnjega komisarja Lulika in delati težkoče novemu komisarju. Ker je vsaka obramba Lulika neumestna in nemogoča, kajti on je v prvih vrtkorih, da je bil naš občinski zastop razpuščen in da smo dobili sedaj komisarja, ki ni zmožen slovenskega jezika, zato čutimo dolžnost, da povemo sledče: Sedanj komisar dobiva res 35 Lir za vsak uradni dan; ker pa prihaja samo dvakrat na teden iz Goric, znaša to 280 L na mesec, med tem ko je dobival Lulik 450 Lir na mesec. Lulik je bil tedaj veliko težje breme za našo občino kot sedanji komisar. Če se pomislimo, da Lulik ni nič delal, temveč svojo moč samo izrabljal v politične, samopasno in strahovalne namene, potem ni nič čudnega, če smo se vsi oddahnili, ko ga je odpihnila burja s komisarjevega stolčka. Tudi Lulikov zagovor, da je moral odstopiti, ker je hotel imeti nove volitve, je zelo jalov. Prvič vemo vsi, kako bi se bile vrstile volitve pod njegovim nasilnim vodstvom; drugič vemo tudi vsi, da ga je vzela noč radi obilice masla, ki si ga je natrpal na glavo. Novemu komisarju ne moremo dosedati še ničesar očitati. Z vso opravičenostjo pa upamo, sodeč po prvih korakih, da ne bo hodil po umazanih Lulikovih poteh. Saj se razumemo, kaj ne, pane Lulik in kompanija bella?

Objava.

Daje se na znanje, da se potom prostovoljne dražbe proda najboljšemu ponudniku iz itonvezne mase Marija Mozetiča, trgovca v Goricu, Via Carducci, blago in prodajniška oprema (banki) cenjeni skupaj na 16.724,50 L.

Morebitne ponudbe naj se do 20. t. m. naslovijo na podpisana odvetnika, pri kojem se dobe tudi nadaljnja pojasnila.

Gorica, dne 9. 9. 1924.

Alojzij Mašera, odvetnik, Gorica, Viale XXIV Maggio, 11.

Razglas prostovoljne javne dražbe.

Glasom sklepa kr. Preture iz Gorice od dne 6. avg. 1924, št. A VI. 797-15-11 je podpisani Rudolf Seculin pooblaščen, da izvede prostovoljno javno dražbo gotovin zapuščine od pok. Marije vdove Pregelj iz Renč št. 168. Stvari, ki so podvržene dražbi so sledče:

1. štev. P. T. 319 iz Renč 1. c. t. 168 hiša in 2. c. t. 177-1 hlev.

2. štev. P. T. 155 iz Gradišča 1. c. t. 222, 230 pašnik 2. c. t. 214-3, 215 pašnik, 214-4 gozd.

Vzkrivena cena, oziroma najmanjša ponudba znaša za 1. štev. Lir 6000,— šest tisoč, skupno z vojno odškodnino, za 2. štev. Lir 4000,— štiri tisoč skupno z vojno odškodnino.

Dražba se bo vršila dne 1. okt. 1924 ob 9 in pol v pisarni podpisane v Corso Verdi št. 39, kjer prizadeti lahko pregledajo ob delavnikih med uradnimi urami (9-12 in 15-18) natančne podatke glede dražbe.

Gorica, dne 3. septembra 1924.

*Notar Rudolf Seculin,
pooblaščeni komisar.*

Zahvala.

Vsem, ki so ob smrti naše preljubljene soproge, matere, hčerce in sestre, gospe

Gabrijele Gorjup roj. Gabrijelčič
soproge šol. voditelja

izkazali svoje tolažilno sočutje, darovali krasno cvetje ter jo spremiali na zadnji pot, izrekamo najiskrenjejšo zahvalo.

Posebno se še zahvaljujemo prečastiti duhovščini z gosp. kanalskim dekanom na čelu, pevskima zboroma „Litarne“ za ganljive zalostinke, g. E. Zegu za lepe poslovilne besede, dalje še vsem sorodnikom, kakor tudi g. zdravniku dr. L. Cannonieri-ju v Kanalu, g. Karolu Kovačiču in g. Rudolfu Bavdažu, ki so prihitali ob tragični nesreči v hitro pomoč.

Avče, dne 9. septembra 1924.

Zaljubiči rodbini:
Gorjup - Gabrijelčič.

„Ljudska posojilnica“ v Šempasu

vabi vse člane k rednemu občnemu zboru dne 14. sept. ob 10. uri v obč. domu.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Prečitanje revizijskega poročila.
4. Potrjenje letnega računa za leto 1923.
5. Volitev načelstva.
6. Volitev nadzorstva.
7. Slučajnosti.

V slučaju da bi ne bilo zadostno število navzočih članov ob zgoraj določeni urki, se bo vršil občni zbor poleure pozneje ob vsakem številu navzočih članov.

NAČELSTVO.

Širite „Goriško Stražo“!

Razglas.

Dne 15. septembra t. l. se bo vršil v Dornbergu običajni živinski in kramarski semenj.

Županstvo občine Dornberg.

3 DOBRO IZURJENE POMOČNIKE: mehanika, mizarja in kovač sprejmem takoj v službo. *Franc Obid, mehanik, Cerkno.*

NA PRODAJ so mladi prešički 6-7 tednov starci, nemške pasme, kako lepi, po zmerni ceni. Kie, pove uprava.

STROJNO ključavničarstvo zelo dobro vpeljano se po ceni proda v večjem mestu v Jugoslaviji. Naslov pri upravi »G. Str.«.

Zdravnik

dr. RADO SFILIGOJ
se je preselil
na Travnik št. 5, I.
(nasproti lekarne).

Naš zobozdravnik
doktor Lojz Kraigher
specialist za bolezni v ustih in na zobe, sprejema za vse zobozdravniška in zobotehnička opravila
v GORICI - na Travniku 20

Fotograf Anton Jerkič posluje na CORSU VERBI 36 (prej Via Giardino). —

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloge češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Raymann, vsakevrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega suknja.
Blago solidno!

Cene zmerne!

ERNIA ozdravljena z najnovejšim pasom BROOCK
Mirodlinica in dišavnicia
E. Grapulin-Gorica
naspr. Ijudskemu vrtu, Corso Verdi 27.

Prva slovenska tvrdka
JOSIP KERŠEVANI
Gorica, Piazza Duomo št. 9 (desno)

priporoča svojo trgovino najizvrstnejših šivalnih strojev iz svetovno znane nemške tovarne MUNDLOS, dvokoles znamke orig. „KOLUMBIA“, belgijski pušk ter vse k temu spadajoče predmete.
Brezplačen poduk v umetnem vezenu, šivanju in krpanju.
Lastna mehanična delavnica in popravljalnica Piazza Duomo 5 (vogal ulica Rabatta).